

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 241

30 septembrie — 6 octombrie 2007

Duminica a nouăsprezecea după Rusalii

MARTI,
2 octombrie,
Biserica Ortodoxă
cinsteste pe Sf.
Sfântul Mc. Ciprian
împună cu Sf.
Mc. Justina

*Cela ce mai înainte ai
fost învățator răutății,
și te-ai arătat
Arhiepiscop prin cinstita
fecioară Iustina, și ca
un păstor înțelept, din
spini înșeacăunii ai
înflorit ca o floare
prea frumoasă, și pe
noi credincioșii, ne-ai
umplut cu miremele
tămăduirilor și de
razele minunilor tale,
întărește-ne ca să-ți
cântăm ție: "Bucură-
te, sfințite mucenice
Cipriane, pururea
slăvite!"*

Condacul 1 din
Acatistul Sf. Sfințitului
Mc. Ciprian, cel ce mai
înainte a fost vrăjitor,
apoi s-a arătat
Arhiepiscop slăvit prin
cinstita fecioară
Iustina

*Detalii vă invităm
citiți în pagina a 2-a*

Din cuprins:

• Iubirea și iertarea lui Dumnezeu se deosebește radical de felul de iubire și iertare al oamenilor	2
• Viața liturgică - înnoirea sufletului	3
• Gând de duminică • File de Pateric	4

⇒ CD/DVD-uri

EXCURSIE pe RARĂU și PELERINAJ la MĂNĂSTIRI de pe
VALEA BISTRITEI - 2007
POT FI ACHIZIȚIONATE DE LA PANGARUL BISERICII

⇒ **POZE** - pentru comenzi, vă rugăm consultați
flipchart-ul expus în pridvorul bisericii

**Pentru relații și informații vă rugăm contactați
Secretarul de redacție, tel. 0741 706 602**

Evangelhia duminicii

Predica de pe munte - Luca 6, 31-36

31. Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea;

32. Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei.

33. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii același lucru fac.

34. Și dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai.

35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi.

36. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

Grafică realizată de
Maria-Elisabeta Gheorghiu-Vornicu

Astăzi, în Catedrala patriarhală din București, va avea loc **ceremonia de întronizare a Prea Fericitului Părinte Daniel ca Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Munteniei și Dobrogei, Locțiitorul tronului Cezarei Capadociei și Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.**

La eveniment vor participa membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Excelența Sa, domnul Traian Băsescu, Președintele României, domnul Nicolae Văcăroiu, Președintele Senatului României, domnul Bogdan Olteanu, Președintele Camerei Deputaților, domnul Călin Popescu Tăriceanu, Prim - Ministrul Guvernului României, alte autorități centrale și locale, Majestatea Sa, Regele Mihai și familia regală, reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe surori, Bisericilor Ortodoxe Orientale, Bisericii Romano - Catolice, Bisericilor protestante, Consiliului Mondial al Bisericilor și Conferinței Bisericilor Europene, ai cultelor din România, delegați ai comunităților românești din afara granițelor țării, membri ai corpului diplomatic acreditat la București, alte personalități ale vieții publice românești, informează Biroul de Presă al Patriarhiei Române.

Programul ceremoniei debutează cu Sfânta Liturghie oficiată de către mitropolitul Bisericii Ortodoxe Române, în Catedrala patriarhală (08.30 - 10.30) și continuă cu momentul întronizării noului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (10.30 - 11.30). În continuare, la Palatul Patriarhiei, invitații vor semna **Actul din Condica de Aur a Patriarhiei Române** (11.30 - 12.00) și vor participa la 'ședința solemnă a Sfântului Sinod' pentru prezentarea mesajelor oficiale de felicitare din țară și străinătate (Aula Palatului Patriarhiei, 12.00 - 13.30).

În cursul după amiezii, la Palatul Cotroceni (orele 16.30) va avea loc ceremonia de Conferire a Ordinului Național **Steaua României în Grad de Mare Cruce** Prea Fericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române de către Excelența Sa, domnul Traian Băsescu, Președintele României.

Sursa: www.trinitas.ro

Iubirea și iertarea lui Dumnezeu se deosebește radical de felul de iubire și iertare al oamenilor

Lipsa iubirii, a afecțiunii, a aprecierii, pentru mulți dintre noi, mai ales pentru cei care am beneficiat cu surplus de aceasta, are drept consecință instalarea senzațiilor de durere, neliniște sau o retragere din orice activitate publică și adâncire într-un univers imaginar, personal, în care cresc și se dezvoltă tot felul de „mostruleți” care împung fiecare idee pozitivă sau încercare de eliberare din starea de „neiubire”.

Dragostea pe care o primim de la semenii, cât și cea pe care o redăm, ne ajută să descoperim lucruri și oameni deoarece dragostea este „văzătoare” cât și „binefăcătoare”. Prin iubire, afecțiune, frumos, ajungem adesea să ne identificăm cu cei de lângă noi prin gânduri, obiceiuri, îmbrăcăminte, idei, etc. Prin iubire creștină, ne descoperim unii pe alții în Hristos, iertăm pe cei ce ne greșesc, ne punem viața în pericol pentru aproapele în vremuri de nevoie. Prin iertare, de multe ori renunțăm la „pripiciile” sau ideile personale chiar la drepturile noastre, pentru că a ierta înseamnă a iubi și chiar a dăruia viață.

De iubire, de dragoste, iertare, sunt legate poruncile lui Dumnezeu. Asta spune însuși Fiul lui Dumnezeu: „Să iubești pe Dumnezeu din tot cugetul tău și din toată puterea ta, și pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Începând cu iubire și sfârșind în iubire, astfel trebuie să călătorim în această viață. În drumul pe care toți dorim să-l săvârșim către Dumnezeu, descoperim că până ajungem la iubirea sinceră, liberă, drumul duhovnicesc este anevoios, încărcat de dezamăgiri, deznădejde, dar vom descoperi că din momentul în care prima dată vom ierta sau iubi necondiționat, din suflet, vom începe să urcăm treptele duhovnicești.

Fiecare om caută iubire. La început, la vârsta copilăriei, căutăm iubirea părinților, a bunicii, a fraților și ne facem o idee a ceea ce trebuie și cum trebuie să fie iubirea. Găsim la această vârstă iubire în gesturi, cuvinte sau chiar în chipurile celor care ne înconjoară. Descoperim mai târziu, la adolescență sau în tinerețe că iubirea nu mai are aceleași forme și cel mai adesea descoperim că nu mai reușim să vedem sau să simțim iubirea așa cum o recunoșteam din copilărie. Descoperim că iubirea nu mai este peste tot în jurul nostru și mai ales că nu toți ochii reușesc să vadă iubire sau să daruiască iubire și iertare. Înaintarea în vârstă atrage adesea îndepărtarea de Dumnezeu și de dragostea sa prin implicarea în tot felul de griji, prin neîmpliniri, orgolii, manie, impulsuri, etc. Adesea, orbiți de tot felul de griji, neîmpliniri sau de succese, uităm de Dumnezeu, uităm sau neglijăm că toată zidirea lui Dumnezeu este din iubire. De aceea Dumnezeu își descoperă iubirea Sa când voiește și cui voiește. Dumnezeu și-a descoperit iubirea Sa tâlharului aflat pe cruce, care a trăit o viață în fărâdelegi. Felul de judecată, de iertare și de iubire a lui Dumnezeu se deosebește radical de felul de judecată, de iertare și de iubire al nostru al oamenilor, deoarece Legile Împărăției lui Dumnezeu au cu totul alte temelii, decât legile noastre lumești. Dumnezeu dorește de la noi ca dragostea pe care ne-a daruit-o să o împărtășim și noi aproapelui nostru inclusiv vrăjmașilor noștri, și să îi iertăm așa cum și El o face, dar mai ales să ne „folosim” puterea de a ierta celor ce ne greșesc, făcându-ne astfel părtași la iubirea lui Dumnezeu față de oameni.

PATIMA – RĂZBOIUL NEVĂZUT DIN FIINȚA NOASTRĂ (XIV)

Păcatul apelării la vrăjitorii, farmece și descântece în scopul dobândirii unui ajutor

Sfântul Ciprian a trăit pe vremea Împăratului Dioclețian (284-305), fiind de neam din Cartagina. Sfântul Ciprian a fost filosof și vrăjitor, propovăduind în Antiohia Siriei, în slujba păgânescului și necuratului zeu Apolon. Încă din tinerețe, Sfântul Ciprian s-a arătat dornic de învățatură, iar deoarece părinții lui aveau o condiție materială bună, fiul lor a reușit să colinde toate locurile vestite în acest meșteșug, de pe vremea aceea: Atena, Egipt, India, desăvârșindu-se în toate tainele magiei și citirii în stele. Ciprian dobândește, printre păgâni, faimă și este căutat și pentru nelegiuirile lui indeletniciri drăcești, dar, mai cu seamă pentru dușmănia lui față de creștini, pe care adesea îi batjocorește. Însă, Domnul, l-a mântuit pe Ciprian pierzanie.

În aceeași perioadă, în Antiohia trăia o fecioară creștină, numită Iustina, născută din părinți păgâni. Ea mergea pe ascuns la adunările creștinilor și prin lucrarea Duhului Sfânt în inima ei, a crezut în Hristos și a adus la credință și pe părinții săi, primind cu toții Sfântul Botez. Deoarece s-a răspândit repede vestea despre frumusețea și despre viața sa curată, tânărul de neam grec, Aglaid, a dorit s-o ia de soție. A cerut-o părinților ei, dar Iustina s-a împotrivit pentru că jurase să fie mireasa lui Hristos. Atunci, Aglaid a apelat la Ciprian, tocmindu-se să-l ajute cu vrăjile lui, dar, acesta, de trei ori a trimis vrăjile sale către Iustina și nimic n-a izbutit: fecioara a rămas neamrutată în hotărârea ei. Văzându-și neputința meșteșugului, pentru care s-a pregătit, Ciprian a împărțit averea sa săracilor și, arzându-și vrăjitoarele sale cărți, a crezut în Domnul, botezându-se. Toată viața și-a închinat-o slujirii lui Hristos, a fost făcut episcop în Cartagina, ostenindu-se în învățarea credinței și alinarea suferinței săracilor. Sfinților Ciprian și Iustina li s-au tăiat capetele din porunca lui Dioclețian, la 2 octombrie 304, luând cununa mucenicilor.

Viața Sfinților Ciprian și Iustina este una impresionantă și oferă o bună lecție celor care se numesc astăzi creștini dar apelează la vrăjitori și la farmece. Trebuie să fim conștienți că există Dumnezeu și satana. Bunul Dumnezeu vrea să ne mântuiască, însă satana nu dorește mântuirea noastră și vrea să ne ducem cu el în întunericul veșnic, de aceea întinde fel de fel de curse oamenilor pentru a prinde pe cât mai mulți. Ne întinde multe curse, printre care cea a ocultismului, vrăjitoriei, pe care ne-o „prezintă” ca a fi binefăcătoare. Oamenii vrăjitori, spun Sfinții Părinți, vor fi cel mai aspru pedepsiți de Dumnezeu, deoarece ei, conștienți fiind, se leapadă de Dumnezeu încă din această viață și de buna voie. Este o mare greșală să apelăm la vrăjitori pentru a ni se îndeplini o dorință în viața personală sau profesională. Se poate îndeplini pe moment acea dorință cu puterea satanei, însă nu are viață lungă, nu poate avea un efect îndelungat așa cum sunt binefacerile pe care ni le dăruiește Dumnezeu. Trebuie să fim conștienți că diavolul nu ne face nici un bine pentru viața noastră. Tot binele săvârșit prin vrăjii nu numai că nu are viață lungă, ci și distruge totul.

VIAȚA LITURGICĂ – ÎNNOIEREA SUFLETULUI

III. PRAZNICELE ÎMPĂRĂTEȘTI (continuare)

B. Tăierea-împrejur a Domnului (1 ianuarie)

Această sărbătoare aduce aminte de tăierea-împrejur după trup a Mântuitorului, ca prunc, conform Legii Vechi, în a opta zi după naștere, când I s-a pus numele de Iisus.

În cartea *Facerea* găsim următoarea prescripție dată de Dumnezeu lui Avraam: „*Iar tu și urmașii tăi din neam în neam să păziți legământul Meu. Iar legământul dintre Mine și tine și urmașii tăi din neam în neam, pe care trebuie să-l păziți, este acesta: toți cei de parte bărbătească ai voștri să se taie împrejur. Să vă tăiați împrejur și acesta va fi semnul legământului dintre Mine și voi. În neamul vostru, tot pruncul de parte bărbătească, născut la voi în casă sau cumpărat cu bani de la alt neam, care nu-i din seminția voastră, să se taie împrejur în ziua a opta*” (Facere 17, 12).

Sfântul evanghelist Luca, relatează acest episod din viața Mântuitorului astfel: „*Și când s-au împlinit opt zile, ca să-L taie împrejur, l-au pus numele Iisus, cum a fost numit de înger, mai înainte de a se zămisli în pântec*” (Luca 2, 21).

Despre *vechimea* acestei sărbători se poate spune că generalizarea ei s-a realizat în Biserica de Răsărit prin secolul al V-lea, iar în Apus primele mențiuni despre serbarea ei le avem din Galia (secolul al VI-lea).

Ca *mod de prăznuire*, la început, creștinii posteau în această zi, pentru a se deosebi de păgâni, care, în aceeași zi, sărbătoreau pe *Ianus*, zeul păcii și al războiului, și începutul anului nou (sărbătoarea *Calendelor*). În unele părți se serbau și *Brumaliile*, în cinstea lui *Dionisios*, zeul vinului și al beției, precum și o altă sărbătoare închinată lui *Pan*, zeul pădurilor. Toate aceste sărbători, foarte populare la păgâni, erau împreunate cu oșpețe, petreceri zgomotoase, jocuri și obiceiuri imorale, împotriva cărora Sfinții Părinți din secolele IV-V au ținut aspre cuvântări. Asemenea obiceiuri păgânești au persistat multă vreme,

chiar și după triumful creștinismului în Imperiul roman, încât Sinodul de la Trulan (692) enunță chiar un canon (62) împotriva lor. Reminiscențe ale unor astfel de obiceiuri necreștine supraviețuiesc până azi (de exemplu oșpețele din noaptea Anului nou sau Revelionul).

O dată cu dispariția păgânismului și cu uitarea sărbătorilor respective, creștinii au încetat postul și au început să prăznuiască Tăierea-împrejur a Domnului cu bucurie, ca și pe toate celelalte praznice împărătești.

C. Botezul Domnului (6 ianuarie)

Sărbătoare cunoscută în popor și sub numele de *Bobotează*, amintește de momentul când Mântuitorul a primit botezul de la Sf. Ioan Botezătorul în apa Iordanului (Matei 3, 13-17). Se mai numește și *Epifania* sau *Teofania*, adică *Arătarea Domnului*, pentru că în această zi Mântuitorul, Care stătuse până atunci necunoscut, S-a arătat pentru prima oară în lume și a fost mărturisit ca Mesia, atât prin glasul lui Ioan, cât și

prin cel al Tatălui ceresc.

Vechimea în timp a acestei sărbători merge până în secolul al III-lea, cel puțin, fiind atestată pentru prima dată la Alexandria, de către Clement Alexandrinul. Biserica apuseană a preluat această sărbătoare de la Răsăriteni, începând din secolul al IV-lea.

Modul de prăznuire a sărbătorii Botezului a fost din totdeauna marcat de pompă și solemnitate. Astfel, în vechime, la această sărbătoare avea loc botezul solemn al catehumenilor, care doreau să îmbrace în acest fel botezul Mântuitorului în Iordan. Întrucât pe atunci botezul era numit și *luminare*, sărbătoarea Bobotezei a mai primit și numele de *sărbătoarea luminilor* sau *a luminării*, rămas și până azi în cărțile de slujbă. Apele se sfințeau încă din ajun, și, pentru că în acea zi catehumenii se pregăteau suflându-se cu post, s-a păstrat obiceiul de a ține post în ajunul Bobotezei. În aceeași zi, se săvârșea și slujba solemnă a *Ceasurilor Mari* sau *Împărătești*, la care asistau (ca și la Crăciun) împărații bizantini și demnitarii lor la Constantinopol, iar la noi, domnitorii cu toată curtea lor.

Obiceiul ca preoții să meargă în ajun cu „botezul”, stropind casele credincioșilor cu apă sfințită, e destul de vechi, ca și acela de a săvârși Aghiazma Mare în însăși ziua Bobotezei, după Liturghie. O imitație folclorică a acestei stropiri sacramentale este obiceiul popular al *mersului cu „Iordanul”*, practicat în unele părți ale țării noastre, de către cete de flăcăi și bărbați, în noaptea de 6 – 7 ianuarie.

A consemnat Alexandru Burac

(în numărul următor:
Despre sărbătoarea Întâmpinării Domnului și a Schimbării la Față)

Doriți să vă clarificați o problemă de credință ?

Orice întrebare sau nelămurire pe care o aveți cu privire la diversele aspecte ale vieții noastre duhovnicești poate găsi un răspuns ziditor !

Așteptăm sugestiile și întrebările dumneavoastră fie în cutia ce se află lângă pangarul parohiei, fie pe FORUM-UL PAROHIEI

<http://parohiatomacozma.myforum.ro/>

ACCESÂND site-ul nostru:

<http://parohiatomacozma.uv.ro>

Răspunsul autorizat nu va întârzia !

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

FILE DIN PATERICUL EGIPTEAN

* S-au dus niște frați la avva Antonie și i-au zis: „Spune-ne nouă cuvânt: cum să ne mântuim?” Zis-a lor bătrânul: „Ați auzit Scriptura? Îndeajuns vă este.” Iar ei i-au zis: „Voim să auzim și de la tine, părinte.” Atunci le-a zis bătrânul: „Evanghelia zice: «de te lovește cineva peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt» (Mt 5,39). Zis-au lui: „Nu putem face aceasta.” Zis-a lor bătrânul: „De nu puteți întoarce și pe celălalt, măcar pe aceea una să o suferiți (răbdați).” Zis-au lui: „Nici aceasta nu putem.” Zis-a bătrânul: „Dacă nici aceasta nu puteți, nu dați în locul celei permise.” Și au zis ei: „Nici aceasta nu putem.” Atunci a zis bătrânul către ucenicul său: „Fă-le lor puțină fiertură, că sunt neputincioși.” Iar către ei a zis: „Dacă nici aceasta nu puteți și aceea nu vreți, ce să vă fac vouă? De rugăciuni este trebuință.”

* Povestit-au unii dintre părinți despre un bătrân mare că de venea cineva să-l întrebe vreun cuvânt, îi zicea: iată, eu iau fața lui Dumnezeu și șed pe scaunul Judecății! Ce voiești dar să-ți fac? De vei zice: miluiește-mă, îți zice ție Dumnezeu: miluiește și tu pe fratele tău! Iar de vei zice: iartă-mă, îți zice ție: iartă și tu vecinului tău! Este oare nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie! Deci, de voim să ne mântuim, de noi atarnă mântuirea noastră.

* Zis-a un bătrân: de vei auzi despre cineva că te urăște și te ocărăște, trimite-i sau dă-i lui puțină blagoslovenie după puterea ta, ca să ai îndrăzneală să zici în ceasul judecății: iartă-ne nouă, Stăpâne, greșelile noastre, precum și noi am iertat greșiților noștri!

* A zis un bătrân: cel ce fură sau cel ce minte sau cel ce face alt păcat, de multe ori îndată după ce a săvârșit păcatul, suspină și se prihănește pe sine și vine într-o pocăință. Cel ce are în suflet pomenire de rău, ori mănăncă, ori doarme, ori umblă, ca de rugină este ros. Și păcatul totdeauna nedespărțit îl are și rugăciunea lui devine blestem. Toată osteneala lui este neprișită, chiar de își va vărsa sângele său pentru Hristos.

* Zis-a un bătrân: Crucea lui Hristos o vedem și Patimile Lui le cinstim. Atunci pentru ce nu suferim măcar ocară?

A consemnat
Georgiana Balan-Spatariu

Cuvânt de folos duhovnicesc la Evanghelia duminicii

Cel ce rămâne în iubire, rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el (I. In. 4, 16). Adevărul că noi suntem ai lui Dumnezeu și că îl iubim pe El apare atunci când avem o dragoste adevărată și neîntinată unii față de alții. *Oricine urăște pe fratele său este ucigaș de oameni* (I. In. 3, 15) și se află în întuneric duhovnicesc și nu știe unde merge (Ioan 12, 35). Noi am primit o poruncă foarte importantă de la Domnul nostru Iisus Hristos: să ne iubim unii pe alții. La fel, diavolul le-a dat o poruncă celor ce i se închină, ca ei să se urască unii pe alții. De aceea, noi suntem uncenicii celui a cărui poruncă o împlinim. Să nu ne temem de răceala și dușmănia față de frații noștri, ca și de feluritele gânduri care însoțesc aceste atitudini, care încetul cu încetul îl duc pe bietul suflet la ura demonică.

Căci în acest fel noi ne supunem diavolului - vrăjmașului mântuirii noastre - ca unui stăpân și atunci nenumărate rele se vor aduna în bietele noastre suflete.

Dragostea este fundația, temelia și acoperișul sufletului care o posedă. Când un astfel de suflet îl are pe Dumnezeu dragostei înăuntrul său, acesta se bucură nespus în fiecare clipă. În cadrul unei comunități (familie, parohie, societate etc.), dragostea reciprocă dintre membrii săi este extrem de importantă, căci dragostea este legătura de aur care-i unește pe frați ca într-un singur trup, care va rezista ispitelor domnului urii și minciunii — diavolul. Dragostea este forța de neînving care-i menține pe membrii săi într-un singur trup. Și de fiecare dată când este nevoie, această forță va lupta împotriva celorlalte forțe opuse a răului, care se străduiește să rupă unitatea membrilor săi.

Când suntem slabi în dragoste, forța opusă a diavolului va repurta victorii de partea sa în proporție cu slăbirea dragostei tari și arzătoare pe care am avut-o cândva. Care sunt victoriile forței opuse? Necazuri printre frați, precum discuții în contradictoriu, neascultare, certuri, mândrie, laudăroșenie, invidie, ură și, în cele din urmă, părăsirea și desprinderea de comunitatea respectivă.

Smerenia, bucuria, răbdarea, bunătatea, compasiunea, iertarea, iluminarea, toate se află în această abosolut minunată dragoste.

Ostenește-te în această lume; continuă să ajuți și niciodată nu vei fi lipsit de ajutorul lui Dumnezeu. Acum semeni, dar va veni și vremea secerișului. Roagă-te ca Dumnezeu să te întărească în răbdare, să-ți dea discernământ, să te lumineze.

Uneori nerăbdare, deznădejdea și pesimismul îl lipsesc pe om de harul lui Dumnezeu și atunci el dă vina pe sarcinile pe care le poartă.

Dar curajul, jertfa de sine, bărbăția și credința în Dumnezeu ne aduc harul lui Dumnezeu.

De aceea, cu toată puterea trebuie să avem grijă să păstrăm cu tărie dragostea reciprocă, așa încât lucrările noastre neînsemnate să poată fi acceptate de Cel Ce vede gândurile cele tainice ale inimii noastre.

După Comori duhovnicești din Sfântul Munte Athos. Culese din Scrisorile și omiliile Avvei Efreim
pp.219-220; 223-224

EVOLUȚIA LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE A BISERICII PAROHIALE

În săptămâna care s-a încheiat, au continuat în mod intens lucrările de consolidare a bisericii executate de către echipa de constructori ai firmei S.C. SIMCREST S.R.L. - Bacău, condusă de domnul inginer și preot Ovidiu Manolache. Conform celor declarate de domnul inginer Gheorghe Irodiu, în cursul acestei săptămâni, s-a reușit finalizarea a numeroase lucrări precum:

- turnarea betonului la fundația aferentă abisidei sud
- acoperirea cu pământ a sapăturilor de la absida sud și tasarea cu maiul manual
- astuparea ușilor de la casa scării cu zidării de cărămidă
- turnarea betonului la casa scării de la amvon

Descriind mersul general al lucrărilor, domnul inginer Gheorghe Irodiu a mai declarat: „Respectând același ritm intens de muncă, cu ajutorul Bunului Dumnezeu și, mă ales dacă timpul va fi favorabil, vom putea finaliza până în luna decembrie lucrările la nivel de centură”.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRII PRIN:

- contribuții financiare sau alte forme
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori
- implicare în reorganizarea spațiului și curățenie în sfântul lăcaș

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga-sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

În fiecare Vineri, începând cu ora 18.00, săvârșim Slujba Sfântului Maslu

Îndemnăm pe creștinii noștri să participe în număr cât mai mare la această Sfântă Taină, știută fiind importanța deosebită pe care o are. Această slujbă este folosită de toți creștinii încercați de boală trupească sau sufletească, de necazuri sau supărări, dându-ne nouă tuturor, prin Harul lui Dumnezeu, tămăduire trupului și iertare sufletului.

Rugăciunea stăruitoare și mai ales rugăciunea colectivă, ce ne unește pe noi toți, este bineplăcută și primită înaintea lui Dumnezeu!